

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou včasne podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevyřídil její žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) ze dne 26. 4. 2019 v části, v níž žádala o poskytnutí písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu JUDr. J. W. ze dne 22. 2. 2017 označeného jako „*Pila Kovářská – provoz pilařského závodu od 21. 12. 2015 do 19. 2. 2017*“ (dále i jen „podnět“).

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že dne 26. 4. 2019 požádala žalovaného o poskytnutí veškerých dokumentů vyhotovených Městským úřadem Vejprty, stavebním úřadem, ve věci podání JUDr. J. W. ze dne 22. 2. 2017 označeného jako „*Pila Kovářská – provoz pilařského závodu od 21. 12. 2015 do 19. 2. 2017*“. Dále požádala o sdělení, kde se v současnosti nachází spis vedený stavebním úřadem k tomuto podnětu. V případě, že by se nacházel u žalovaného, požádala o sdělení, na základě jakého důvodu mu byl spis předán, a kdo je v současnosti příslušný k vyřízení podnětu. Požadovala též poskytnutí všech písemností zachycujících důvod předání spisu a všech písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu. Dne 3. 5. 2019 obdržela sdělení žalovaného spolu s několika přílohami. Žalobkyně měla za to, že její žádost nebyla vyřízena v části, v níž žádala o poskytnutí písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu. Dne 14. 5. 2019 proto podala na postup žalovaného stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Dne 7. 6. 2019 žalobkyně obdržela rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 6. 2019, č. j. MMR-27637/2019-89/1664, kterým byl postup žalovaného potvrzen. Žalobkyně uzavřela, že bezvysledně vyčerpala dostupné prostředky ochrany, přesto se požadované informace nedočkala, neboť předmět žádosti stále není vyřízen v části, v níž žádala o poskytnutí písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu, když žalovaný tyto písemnosti neposkytl, ani žádost v této části neodmítl. Doplnila, že žalovaný v rámci poskytnuté informace sdělil žalobkyni, že v současnosti je příslušným k vyřízení podnětu. Jelikož ze zákona měl být příslušným stavební úřad, když předmětem podnětu jsou přestupky na úseku stavebního zákona, muselo v tomto případě dojít ke změně v příslušnosti, která předpokládá vydání usnesení podle § 131 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Z toho lze soudit, že žalovaný touto informací disponuje. Na druhou stranu v průvodním dopisu žalovaného určeném ministerstvu se uvádí, že spisovou složku k podnětu jako první zaevidoval Městský úřad Vejprty a že tato předaná složka neobsahuje žádné písemnosti zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu. To zase ukazuje, že žalovaný informací nedisponuje.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný k výzvě soudu spolu se spisovým materiálem předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž popsal průběh řízení s tím, že má za to, že žalobkyni odpověděl ve stanovené lhůtě. Uvedl, že žalobkyni v souvislosti s dotazem na důvod předání spisu poskytl kopii přípisu tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017. Žádné jiné písemnosti zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu součástí spisové složky v dané věci nejsou. Všechny požadované informace tak žalobkyni poskytl. Nesouhlas žalobkyně s jejich obsahem nelze řešit prostřednictvím InfZ.

Replika žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Žalobkyně ve své replice zdůrazňuje rozdíl mezi písemností zachycující důvod předání spisu a písemností zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu. Tajemník Městského úřadu Vejprty nemá pravomoc rozhodovat o změně příslušnosti správního orgánu k vyřízení podnětu. Navíc se tím žalovaný odchyluje od svého hodnocení zachyceného v průvodním dopisu ze dne 21. 5. 2019, kde uvedl, že „žádné (nikoli ‚žádné další‘ – pozn. žalobkyně) *písemnosti zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu nejsou součástí spisové složky v dané věci*“. Dodala, že žádost žalobkyně nebyla omezena na informace založené do konkrétního spisu a týkala se tedy i příp. písemnosti zachycující změnu v příslušnosti k vyřízení podnětu mimo spis.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobkyně vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobkyni vyhovět.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace. Jednotlivec se však stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním této stížnosti jako prostředku ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. proti povinnému subjektu. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.
10. Soud ze spisového materiálu zjistil podání a obsah žádosti o informace ze dne 26. 4. 2019 a stížnosti na postup žalovaného podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ ze dne 14. 5. 2019 tak, jak je žalobkyně popsala v žalobě. Dne 3. 5. 2019 žalovaný reagoval na žádost o informace sdělením č. j. KUUK/58519/2019/UPS - 3. Informace požadované v žádosti žalovaný rozdělil do 6 bodů. K bodu 3., podle kterého žalobkyně pro případ, že by se spis vedený k Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podnětu Městským úřadem Vejprty, stavebním úřadem, nacházel u žalovaného, požádala o sdělení, na základě jakého důvodu mu byl spis předán, žalovaný uvedl, že spis evidovaný pod č. j. 617/17 mu byl předán přípisem tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017. Ten v něm podle § 14 odst. 4 správního řádu žalovaného uvědomil o skutečnosti, že ve věci nelze určit oprávněnou úřední osobu. K bodu 6., podle kterého žalobkyně požádala o poskytnutí všech písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu, žalovaný odkázal na své vyjádření k bodu 3. Spolu se sdělením byl žalobkyni kromě jiných příloh zaslán i přípis tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017, jehož obsah žalovaný shrnul výše popsáním způsobem ve sdělení žalobkyni ze dne 3. 5. 2019. Žalobkyně proti postupu žalovaného podala dne 14. 5. 2019 stížnost. Žalovaný v písemnosti ze dne 21. 5. 2019, č. j. KUUK/69144/2019/2019/UPS-5, kterou předkládal stížnost žalobkyně ministerstvu a kterou rovněž doručil žalobkyni, uvedl, že žádné písemnosti zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu nebyly součástí spisové složky v dané věci. O stížnosti žalobkyně bylo rozhodnuto rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 6. 2019, č. j. MMR-27637/2019-89/1664, kterým byl postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace ze dne 26. 4. 2019 potvrzen. Podle ministerstva žalovaný na požadavek žalobkyně o poskytnutí všech písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu odpověděl v kontextu souvisejícího dotazu na důvod předání spisu, přičemž přiložil přípis tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017.

11. Z uvedeného plyne, že žalobkyně vyčerpala prostředek proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost ze dne 14. 5. 2019, avšak její užití nevedlo dle žalobkyně k vyřízení celé žádosti, neboť postup žalovaného byl nadřízeným orgánem potvrzen. V takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se na soud s žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu (žalovaného), aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobkyně učinila. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
12. Předmětem přezkumu je otázka, zda žalovaný má povinnost vyřídit žádost žalobkyně o informace ze dne 26. 4. 2019, neboť dle žalobkyně žalovaný dosud o celé žádosti věcně nerozhodl, tj. některou informaci neposkytl ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. V nyní projednávané věci je tak stěžejní otázkou, zda žalovaný žádost o informace vyřídil sdělením ze dne 3. 5. 2019 či 21. 5. 2019, tedy řádným poskytnutím informace, či zda je nadále s jejím vyřízením nečinný.
13. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
14. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
15. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
16. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).

17. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
18. Soud se neztotožnil s námitkou žalobkyně, podle které žalovaný její žádost o informace dosud nevyřídil v části, v níž žádala o poskytnutí písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu. Žalobkyni totiž sděleními žalovaného ze dne 3. 5. 2019 a 21. 5. 2019 byla poskytnuta jednoznačná informace o tom, že takováto písemnost neexistuje a že jediný důvod, proč se spis vedený k podnětu nachází u žalovaného, je jeho předání formou přípisu tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017. Soud neexistenci požadované písemnosti rovněž ověřil z předložené spisové dokumentace. Podle soudu pak žádné skutečnosti nenasvědčují neurčité námitce žalobkyně učiněné v replice, že požadovaná písemnost může existovat a nacházet se někde mimo spis. Správnost poskytnuté informace nemůže být účinně zpochybněna takto obecným tvrzením.
19. Soud proto nemůže souhlasit s tvrzením žalobkyně, podle kterého z poskytnutých informací není zřejmé, zda požadovaná písemnost zachycující změny v příslušnosti k vyřízení podnětu existuje, či nikoli. V tomto případě totiž žalobkyně nečiní rozdíl mezi tím, co by podle ní „mělo být“, když namítá postup podle správního řádu, podle kterého mělo být o změně příslušnosti vydáno usnesení, a tím, co z poskytnutých informací nepochybně vyplývá, a sice že takovéto usnesení vydáno nebylo. Soud je dalek tomu žalobkyni upírat její náhled na správnost či zákonnost postupu zainteresovaných správních orgánů, musí však konstatovat, že toto není předmětem řízení podle InfZ. Smyslem ústavně zaručeného základního práva na informace totiž je umožnit a usnadnit efektivní veřejnou kontrolu výkonu veřejné moci tím, že povinný subjekt informuje o své činnosti oprávněné subjekty (srov. nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 618/18, www.usoud.cz), nikoli povinný subjekt přinutit k tomu, aby vydal rozhodnutí, které si žadatel o informace přeje.
20. Za situace, kdy bylo zjištěno, že požadovaná písemnost neexistuje, neshledal soud důvodnou ani námitku žalobkyně, podle které nečinnost žalovaného spočívá v tom, že žádost o informace v této části neodmítl. Sdělení, že písemnost neexistuje, nepochybně implikuje, že takováto písemnost nemůže být poskytnuta. Soud se proto ztotožňuje s názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 50/2012 - 76, dostupném na www.nssoud.cz, podle kterého stěžovatel (v této věci se domáhal předání kopie emailové korespondence, kterou povinný subjekt nedisponoval) nemohl být dotčen na svých právech v případě, kdy na jeho žádost bylo namísto vydání usnesení o odmítnutí žádosti o informace reagováno odůvodněným přípisem obsahujícím negativní sdělení, že povinný subjekt požadovanými informacemi nedisponuje. Podle Nejvyššího správního soudu lze sice zvažovat, zda namísto tohoto postupu „nebylo namíste spíše odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Procesní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

postup zvolený správním orgánem prvního stupně nicméně nemohl sám o sobě vést ke zkrácení stěžovatele na jeho právech, neboť stěžovatel měl možnost se proti postupu při vyřizování své žádosti o informace bránit stížností, této možnosti využil a žalovaný jako nadřízený orgán jeho stížnost meritorně projednal, rozhodl o ní a toto své rozhodnutí řádně odůvodnil. Rozhodnutí žalovaného následně stěžovatel podrobil přezkumu soudy ve správním soudnictví. Jak správně konstatoval městský soud, i pokud by správní soudy v tomto směru shledaly pochybení, bylo by v rozporu se zásadou hospodárnosti, aby napadené rozhodnutí zrušily toliko z tohoto formálněprocesního důvodu, když jinak (co do věci samé) v postupu správních orgánů rozpor se zákonem neshledaly“. K obdobné situaci došlo i v tomto případě, kdy žádost o informace byla v části, ve které žalobkyně žádala poskytnutí písemností zachycujících změny v příslušnosti k vyřízení podnětu, vyřízena poskytnutím informace, že tato písemnost neexistuje, přičemž neexistence písemnosti byla potvrzena nadřízeným orgánem žalovaného v řízení o stížnosti podle § 16a Infz i v řízení před soudem.

21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž předmětnou žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem I. rozsudku ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
22. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. dubna 2020
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)